

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ
μετὰ τῆς θείας Λειτουργίας
τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.
(Τελεῖται συνήθως τὴν πρωΐαν
τοῦ Μεγάλου Σαββάτου).

ΕΝΑΡΞΙΣ - ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΟΣ ΨΑΛΜΟΣ

Ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ ἱερεύς·

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου
Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν·

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς
ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ
ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων
ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς
αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων
στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν
ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι
τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων
διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέχονται ὄναγροι εἰς
δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου, τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (τρίς). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ προοιμιακοῦ ψαλμοῦ, ὁ ἱερεὺς λέγει ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Κ ^{Πα} υ ρι ε ε κε κρα ξα α προ ο ος σε ε $\frac{9}{9}$ ει
σα κου σο ο ο ον μου $\frac{9}{9}$ ει σα α κου ου σο ον
μου ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε $\frac{9}{9}$ Κυ ρι ε ε κε
κρα α ξα προ ος σε ε ^{Ζω} $\frac{22}{9}$ ει σα κου σο ο ο ον μου ου
ου ^{Πα} $\frac{9}{9}$ προ σxes τη φω νη η η η τη η ης δε η η
σε ω ω ω ως μου $\frac{9}{9}$ εν τω κε κρα γε ναι με προ ος
σε ε ε ε ε $\frac{22}{9}$ ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ε

Κ^{Πα} α τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη

η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι

ο ο ο ον σου ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ

σι α ε σπε ρι ι νη η ει σα κου σον μου Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ε

Θ^{Πα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ

ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α

μαρ τι ι αις

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των

Π αι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λεγ

ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λην μου  

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των   κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

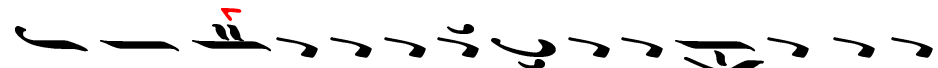
οι κρι ται αυ των  

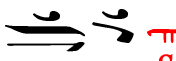
Α κου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν   ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης 

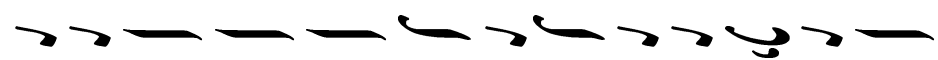
δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην  

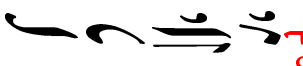
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθα

λμοι μου   ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χην μου  

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

το μοι   και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν  

Π ε σουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι   κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω  

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου
προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην ^π₉

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου
την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω ^π₉

Ε ν τω εκ λει ειπειν εξ ε μου το πνευ μα μου ^π₉
και συ εγνωστας τρι βους μου ^π₉

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ^Δ₂ ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι ^π₉

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε
πον ^Δ₂ και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με ^π₉

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε εστιν
ο εκ ζη τω ων την ψυ χην μου ^π₉

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα ^Δ₂ συ ει
η ελ πισ μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ων των ^π₉

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω
θην σφο δρα ^π₉

P υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο

τι εκρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε

E ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του ε

ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου

E με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ως μοι

Πα
Χ Εκ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα κου σον της φω νη η η ης μου

Πα
T ας ε σπε ρι νας η μων ε ε ευ χας προ σδε

ξαι Α γι ι ε Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε και πα ρα

σχου η μι ιν α φε ε σιν α α μαρ τι ι ι ων ο τι

μο ο νος ει ο δει ξας εν κο σμω την α να α

α α στα α α α σιν

Πα
Χ Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χο ντα εις

την ω νην της δε η σε ω ω ω ως μου

Πα
K υ κλω σα τε λα α οι Σι ι ων και πε ρι λα

βε τε ε ε ε α α α αυ την και δο τε δο ξαν εν
 αυ τη τω α να σταν τι ι εκ νε ε ε κρων ο τι αυ
 τος ε στι ι ι ιν ο ο θε ο ο ος η η η μω ων
 ο λυ τρω σα με ε νο ος η η μα ας εκ των α νο
 μι ω ω ων η η η η μων
 Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ ρι ε
 Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο
 ι λα σμο ος ε ε ε ε στιν
 ευ τε λα οι υ μνη σω ω μεν και προ σκυ νη σω μεν
 Χρι ι στον δο ξα ζον τες αυ του την εκ νε κρων Α
 να α α α στα α α α σιν ο τι αυ τος ε στι ι
 ι ιν ο ο θε ο ο ος η η η μων ο εκ της πλα
 νη ης του ε ε εκ θρου τον κο ο ο σμον λυ τρω
 σα α α α με ε ε ε νος
 Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να
 σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον
Κυ υ ρι ι ι ι ον

Τ^{Πα}ω πα θει σου Χρι στε πα θων η λευ θε ρω θη η
μεν και τη Α να στα σει σου εκ φθο ρας ε λυ τρω
θη η με εν Κυ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Ἔτερα στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Α^{Νη}πο φυ λα κης πρω ι ας με χρινυ κτος α πο
φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε
πι τον Κυ υ ρι ι ι ι ον

Σ^{Νη}η με ρον ο α δης στε ε νων βο ο α συ
νε φε ε ρε ε ε μοι η τον εκ Μα ρι ας γεν νη
θεν τα α μη η υ πε δε ε ε ξα α α α μην
ελ θω ων γαρ ε πε ε με το κρα α το ος
μου ε ε ε λυ υ υ υ σε πυ λας χαλ κας συ
υ νε τρι ι ψε ψυ χα α ας ας κα α τει ει ει χον
το ο πριν Θε ος ων α νε ε ε ε στη η η η σε

^{Δι}
 δο ο ξα Κυ ρι ι ε ε τω ω Σταυρω ω ω σθ και αι τη
^{Νη}
 Α να στα α α α σει ει ει ει σθ
^χ ^θ
 Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και
 πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ τρω σε
 ται τον Ι σρα ηλ εκ πα σω ων των α νο μι ω ω ων
 α α α αυ του

Τὸ αὐτό.

^{Νη}
^χ Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε
 παι νε σα τε Αυ τον πα αν τες οι οι οι λα α α
 α οι

^{Νη}
 Σ η με ρον ο Α δης στε ε ε νων βο ο α
 κα τε λυ θη η μ θ η ε ξ θ θ θ σι ι ι ι
 α ε δε ξα α α μην θνη η τον ω σπερ
 ε ε να των θα α α νε ε ε εν των τθ το
 ον γαρ κα τε χειν ο ο λω θ θ κ ι ι σχυ υ υ
^{Νη}
 ω αλλ α πο λυ ω με τα α τθ θ τθ ων ε

βα σι ι ι ι λε ε ε ευ ον ε γω ει χον τος
 νε κος απ αι αι ω ω νος αλ λα ο τος ι ι
 δ ο πα αν τα ας ε ε γει ει ει ρει δο ξα Κυ
 ρι ι ε ε τω ω Στα αυ ρω ω ω σ ο και αι τη Α να στα α
 α α σει ει ει ει σ ο
 Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ του
 εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου με νει
 εις τον αι ω να
 Σ η με ρον ο Α δης στε ε ε ε νων βο ο α
 κα τε πο θη μ ο το ο κρα α α τος ο ποι μη ην ε
 ς α υ ρω ω θη και τον Α δα αμ α νε ε ε
 στη η η η σεν ων περ ε βα σι ι λευ ον ε ε
 στε ρη η μαι και ος κα τε πι ον ι ι σχυ υ σας
 παν τας ε ξη η η η με ε ε ε σα ε κε νω σε
 τ ος τα α φ ος ο ς αυ ρω ω θει εις οκ ι ι σχυ υ
 ει του θα α να α α του το ο ο κρα α α α

τος ^{Δι}δο ο ξα Κυ ρι ι ε ε τω ω Στα αυ ρω ω ω
^{Πα}σθ και αι τη Α να στα α α α σει ει ει ει σθ ^{Νη}

Δόξα... Ἦχος πλ. β΄

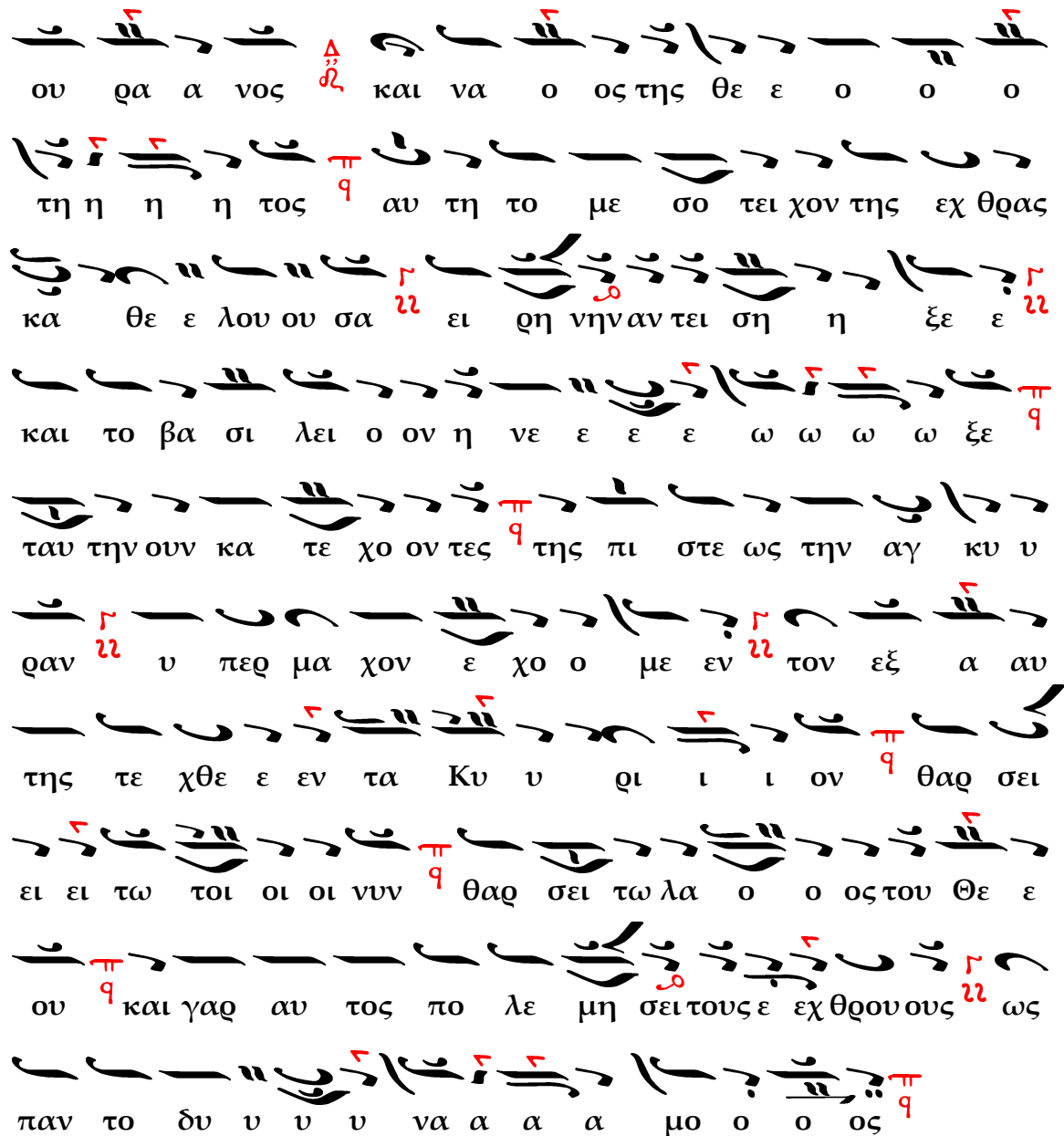
^{Πα}**N** ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι
 Υι υι ω και Α γι ω Πνευ μα α α τι

^{Πα}**T** ην ση με ε ρο ο ον μυ στι ι κως ο με ε γα
 ας Μω υ υ σης προ δυ υ ε ε τυ πω ο το λε ε ε
 ε γων και ευ λο γη η σε ε εν ο Θε ε ος
 την η με ρα α αν τη η ην ε εβ δο ο ο μην
 τω το γα αρ ε ε στι το ευ λο γη με ε νον
 Σα αβ βα α α τον αυ τη ε ε στιν η της κα
 τα παν σε ε ε ω ω ως η η με ε ε ρα εν η
 κα τε ε πα αυ σεν α πο παν των των ερ γων
 α αυ τω ο μο νο γε νη ης Υι ο ο ος τω
 ο Θε ε ε ο δι α της κα τα τον θα να τον

οι οι κο ο ο νο ο μι ι ι ας τη σα ρ κι ι
 σα α ββα τι ι ι ι σας και εις ο ην πα α λιν
 ε ε πα νε ελ θων δι α της Α να στα σε ε ως
 ε δω ρη η σα α το η η μιν ζω ην τη ην αι
 ω ω ω ω νι ι ι ι ον ως μο νος α γα θος
 και αιφι λα α αν θρω ω ω ω πος

Ἦχος ♯ Πα ρ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων α α α μην
Τ ην πα γ κο σ μι ον δο ο ο ξαν την εξ αν θρω ω πων
 σπα α ρει ει ει σαν και τον Δε σπο τη ην τε ε
 κου ου σαν την ε που ρα α α νι ι ι ι ον
 πυ υ υ λην υ μνη σω ω μεν Μα ρι ι αν τη ην
 Πα αρ θε ε ε ε ε νον των Α σω μα τω
 ων το ο α α σμα και των πι στων το ε γ κα λ λω ω
 ω ω πι ι ι ι ι σμα αυ τη γαρ α νε δει ει ει χθη



ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὦς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τς
ς ς Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σς ς ς Χρι ι
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μνς ς με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι ος υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
ο ο κο ο οσ μος σε ε δο ξα α α α

α α α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-Θ

Φως ι λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης α
θα να α τς Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι
ου μα καρος Ι η σς Χρι ι ι στε ελ
θο ο ον τες ε πι ι την η λι δυ υ υ
σιν ι δο ντε ες φως ε σπε ρι νον υ μν μεν
Πα τε ε ρα Υι υι ο ον και Α α γι ο ον Πνε ευ
μα Θε ε ο ον α ξι ο ο ον σε εν πα α σι
και ροις υ μνει ει ει σθαι αι φωναις αι σι ι αις Υι
ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η ην ο δι ι
δς δι ο ο ο ο ο κο ο σμος σε ε δο
ξα α α ζει

* * *

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμός β').

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. (Ψ' 1)

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψ' 2)

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψ' 3)

* * *

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

* Ἐκ τῶν 15 ἀναγνωσμάτων τοῦ Ἑσπερινοῦ κακῶς εἰς τὰς ἐνορίας ἀναγινώσκονται μόνον 3, τὰ Α', Δ' καὶ ΙΕ'.

Α'. Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (α' 1-13).

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Ἡ δὲ γῆ ἦν ἄορατος, καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου, καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω φῶς· καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀναμέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀναμέσον τοῦ σκότους. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε νύκτα. Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία.

Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀναμέσον ὕδατος καὶ ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀναμέσον τοῦ ὕδατος, τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀναμέσον τοῦ ὕδατος, τοῦ ὑποκάτω τοῦ στερεώματος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα οὐρανόν· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα.

Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Συναχθήτω τὸ ὕδωρ, τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ, τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ, εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν γῆν, καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε θαλάσσας· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπείρον σπέρμα κατὰ γένος, καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν

αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη.

Δ'. Προφητείας Ἰωνᾶ τὸ Ἀνάγνωσμα (α'-δ').

Εγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν, τὸν τοῦ Ἀμαθί, λέγων· Ἀνάστηθι, καὶ πορεύθητι εἰς Νινευί τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ, ὅτι ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς κακίας αὐτῆς πρὸς με. Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσεῖς ἐκ προσώπου Κυρίου· καὶ κατέβη εἰς Ἰόππην, καὶ εὔρε πλοῖον βαδίζον εἰς Θαρσεῖς, καὶ ἔδωκε τὸν ναῦλον αὐτοῦ, καὶ ἀνέβη εἰς αὐτό, τοῦ πλεῦσαι μετ' αὐτῶν εἰς Θαρσεῖς ἐκ προσώπου Κυρίου.

Καὶ Κύριος ἐξήγειρε πνεῦμα μέγα εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο κλύδων μέγας ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ τὸ πλοῖον ἐκινδύνευε τοῦ συντριβῆναι. Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ναυτικοί, καὶ ἀνεβόων ἕκαστος πρὸς τὸν Θεὸν αὐτοῦ, καὶ ἐκβολὴν ἐποιήσαντο τῶν σκευῶν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὴν θάλασσαν, τοῦ κουφισθῆναι ἀπ' αὐτῶν. Ἰωνᾶς δὲ κατέβη εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ πλοίου, καὶ ἐκάθευδε, καὶ ἔρεγχε. Καὶ προσῆλθε πρὸς αὐτὸν ὁ πρωρεὺς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Τί σὺ ῥέγχεις; ἀνάστα, καὶ ἐπικαλοῦ τὸν Θεόν σου, εἴπως διασώσῃ ὁ Θεὸς ἡμᾶς, καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα.

Καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· Δεῦτε βάλωμεν κλήρους, καὶ ἐπιγνῶμεν, τίνας ἔνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐφ' ἡμᾶς. Καὶ ἔβαλον κλήρους· καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ἰωνᾶν. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἀπάγγειλον ἡμῖν, τίνας ἔνεκεν τὸ κακὸν τοῦτο ἐν ἡμῖν; τίς σου ἡ ἐργασία ἐστί; καὶ πόθεν ἔρχῃ; καὶ ποῦ πορεύῃ; καὶ ἐκ ποίας χώρας, καὶ ἐκ ποίου λαοῦ εἶ σύ; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Δοῦλος Κυρίου εἰμὶ ἐγώ, καὶ Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐγὼ σέβομαι, ὃς ἐποίησε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηράν. Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβον μέγα· καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Τί τοῦτο ἐποίησας; διότι ἔγνωσαν οἱ ἄνδρες ὅτι ἐκ προσώπου Κυρίου ἦν φεύγων, ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτοῖς· καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Τί ποιήσωμέν σοι, καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ἡμῶν; ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο, καὶ ἐξήγειρε μᾶλλον κλύδωνα. Καὶ εἶπεν Ἰωνᾶς πρὸς αὐτούς· Ἄρατέ με, καὶ ἐμβάλετέ με εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ὑμῶν· διότι ἔγνωκα ἐγώ, ὅτι δι' ἐμὲ ὁ κλύδων ὁ μέγας οὗτος ἐφ' ὑμᾶς ἐστί.

Καὶ παρεβιάζοντο οἱ ἄνδρες τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἠδύναντο, ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο, καὶ ἐξηγείρετο μᾶλλον ἐπ' αὐτούς. Καὶ ἀνεβόησαν πρὸς Κύριον, καὶ εἶπον· Μηδαμῶς, Κύριε, μὴ ἀπολώμεθα ἔνεκεν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου τούτου, καὶ μὴ δῶς ἐφ' ἡμᾶς αἷμα δίκαιον· διότι σύ, Κύριε, ὃν τρόπον ἐβούλου, πεποίηκας. Καὶ ἔλαβον τὸν Ἰωνᾶν, καὶ ἐνέβαλον αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἔστη ἡ θάλασσα ἐκ τοῦ σάλου αὐτῆς. Καὶ

ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβῳ μεγάλῳ τὸν Κύριον, καὶ ἔθυσαν
 θυσίαν τῷ Κυρίῳ, καὶ ᾠξάντο τὰς εὐχάς.
 Καὶ προσέταξε Κύριος κήτει μεγάλῳ καταπιεῖν τὸν Ἰωνᾶν· καὶ
 ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.
 Καὶ προσηύξατο Ἰωνᾶς πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ, ἐκ τῆς
 κοιλίας τοῦ κήτους, καὶ εἶπεν.
 Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ
 μου· ἐκ κοιλίας Ἀδου κραυγῆς μου, ἤκουσας φωνῆς μου.
 Ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ
 ἐκύκλωσάν με.
 Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διηλθον.
 Κἀγὼ εἶπον· Ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου· ἄρα προσθήσω τοῦ
 ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου;
 Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με
 ἐσχάτη.
 Ἔδω ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ
 μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι.
 Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου πρὸς σέ, Κύριε ὁ Θεός μου.
 Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὴν ψυχὴν μου, τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην·
 καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προσευχή μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.
 Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.
 Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἑξομολογήσεως θύσω σοι· ὅσα
 ἠυξάμην, ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.
 Καὶ προσέταξε Κύριος τῷ κήτει, καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἰωνᾶν ἐπὶ τὴν
 ξηράν.
 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν ἐκ δευτέρου, λέγων·
 Ἀνάστηθι, καὶ πορεύθητι εἰς Νινευί τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, καὶ
 κήρυξον ἐν αὐτῇ κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ ἔμπροσθεν, ὃ ἐγὼ ἐλάλησα
 πρὸς σέ. Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς, καὶ ἐπορεύθη εἰς Νινευί, καθὰ
 ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος· ἡ δὲ Νινευί ἦν πόλις μεγάλη τῷ Θεῷ,
 ὥσει πορείας ὁδοῦ τριῶν ἡμερῶν. Καὶ ἤρξατο Ἰωνᾶς τοῦ
 εἰσπορεύεσθαι εἰς τὴν πόλιν, ὥσει πορείαν ἡμέρας μιᾶς· καὶ
 ἐκήρυξε, καὶ εἶπεν· Ἔτι τρεῖς ἡμέραι, καὶ Νινευί
 καταστραφήσεται.
 Καὶ ἐπίστευσαν οἱ ἄνδρες Νινευί τῷ Θεῷ, καὶ ἐκήρυξαν νηστείαν,
 καὶ ἐνεδύσαντο σάκκους ἀπὸ μεγάλου αὐτῶν ἕως μικροῦ αὐτῶν.
 Καὶ ἤγγισεν ὁ λόγος πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Νινευί, καὶ ἐξανέστη
 ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ περιείλετο τὴν στολὴν αὐτοῦ ἀφ'
 ἑαυτοῦ, καὶ περιεβάλετο σάκκον, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ σποδοῦ. Καὶ
 ἐκηρύχθη, καὶ ἐρρέθη ἐν τῇ Νινευί παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ παρὰ
 τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ, λεγόντων· Οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὰ κτήνη, καὶ
 οἱ βόες, καὶ τὰ πρόβατα μὴ γευσάσθωσαν, μηδὲ νεμέσθωσαν,

μηδὲ ὕδωρ πιέτωσαν. Καὶ περιεβάλλοντο σάκκους οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὰ κτήνη, καὶ ἀνεβόησαν πρὸς τὸν Θεὸν ἐκτενῶς· καὶ ἀπέστρεψαν ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς, καὶ ἀπὸ τῆς ἀδικίας τῆς ἐν χερσὶν αὐτῶν, λέγοντες· Τίς οἶδεν εἰ μετανοήσῃ ὁ Θεός, καὶ παρακληθῆσεται, καὶ ἀποστρέψει ἐξ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα;

Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι ἀπέστρεψαν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν, καὶ μετενόησεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τῇ κακίᾳ, ἣ ἐλάλησε τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐποίησε. Καὶ ἐλυπήθη Ἰωνᾶς λύπην μεγάλην· καὶ συνεχύθη, καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον, καὶ εἶπεν. ὦ Κύριε, οὐχ οὗτοι οἱ λόγοι μου, ἔτι ὄντος μου ἐν τῇ γῇ; Διὰ τοῦτο προέφθασα τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσεῖς, διότι ἔγνων, ὅτι σὺ ἐλεήμων εἶ, καὶ οἰκτίρμων, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις. Καὶ νῦν, Δέσποτα Κύριε, λάβε τὴν ψυχὴν μου ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι καλὸν τὸ ἀποθανεῖν με μᾶλλον, ἢ ζῆν με. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰωνᾶν· Εἰ σφόδρα λελύπησαι σύ; Καὶ ἐξηλθεν Ἰωνᾶς ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι τῆς πόλεως, καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ σκηνήν, καὶ ἐκάθητο ὑποκάτω αὐτῆς ἐν σκιᾷ, ἕως οὗ ἐπίδῃ τί ἔσται τῇ πόλει. Καὶ προσέταξε Κύριος ὁ Θεὸς κολοκύνθῃ, καὶ ἀνέβη ὑπὲρ κεφαλῆς Ἰωνᾶ, τοῦ εἶναι σκιὰν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, τοῦ σκιάζειν αὐτῷ ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτοῦ· καὶ ἐχάρη Ἰωνᾶς ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ χαρὰν μεγάλην. Καὶ προσέταξεν ὁ Θεὸς σκώληκι ἐωθινῇ τῇ ἐπαύριον, καὶ ἐπάταξε τὴν κολοκύνθην, καὶ ἐξηράνθη. Καὶ ἐγένετο, ἅμα τῷ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον, καὶ προσέταξεν ὁ Θεὸς πνεύματι καύσωνι συγκαίοντι· καὶ ἐπάταξεν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἰωνᾶ· καὶ ὠλιγοφύχησε, καὶ ἀπελέγετο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Καλὸν μοι ἀποθανεῖν με, ἢ ζῆν με.

Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Ἰωνᾶν· Εἰ σφόδρα λελύπησαι σὺ ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ; Καὶ εἶπε· Σφόδρα λελύπημαι ἐγὼ ἕως θανάτου. Καὶ εἶπε Κύριος· Σὺ μὲν ἐφείσω ὑπὲρ τῆς κολοκύνθης, ὑπὲρ ἧς οὐκ ἐκακοπάθησας, οὐδὲ ἐξέθρεψας αὐτήν, ἣ ἐγενήθη ὑπὸ νύκτα, καὶ ὑπὸ νύκτα ἀπώλετο· ἐγὼ δὲ οὐ φείσομαι ὑπὲρ Νινευῖ τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἐν ἣ κατοικοῦσι πλείους, ἢ δώδεκα μυριάδες ἀνθρώπων, οἳ τινες οὐκ ἔγνωσαν δεξιὰν αὐτῶν, ἢ ἀριστεράν αὐτῶν, καὶ κτήνη πολλά;

ΙΕ'. Προφητείας Δανιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα

(γ' 1-23 καὶ ὕμνος τῶν Τριῶν Παίδων).

Ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου, Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν εἰκόνα χρυσοῦν· ὕψος αὐτῆς πήχεων ἐξήκοντα, εὖρος αὐτῆς πήχεων ἕξ· καὶ ἔστησεν αὐτήν ἐν πεδίῳ Δεγηρᾶ, ἐν χώρᾳ Βαβυλῶνος. Καὶ ἀπέστειλε συναγαγεῖν τοὺς ὑπάτους, καὶ τοὺς

στρατηγούς, καὶ τοὺς τοπάρχας, ἡγουμένους, καὶ τυράννους, καὶ τοὺς ἐπ' ἐξουσιῶν, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν χωρῶν, ἐλθεῖν εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς εἰκόνας, ἣν ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς. Καὶ συνήχθησαν οἱ τοπάρχαι, ὕπατοι, στρατηγοί, ἡγούμενοι, τύραννοι μεγάλοι, οἱ ἐπ' ἐξουσιῶν, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν χωρῶν, εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς εἰκόνας, ἣν ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς· καὶ εἰστήκεισαν ἐνώπιον τῆς εἰκόνας. Καὶ ὁ κήρυξ ἐβόα ἐν ἰσχύϊ· Ὑμῖν λέγεται, ἔθνη, λαοί, φυλαὶ καὶ γλῶσσαι· Ἡ ἂν ὥρα ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε, καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε, καὶ ψαλτηρίου, συμφωνίας, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες προσκυνεῖτε, τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἣ ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς· καὶ ὃς ἂν μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. Καὶ ἐγένετο, ὅταν ἤκουον οἱ λαοὶ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε, καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε, καὶ ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες πάντες οἱ λαοί, φυλαί, γλῶσσαι, προσεκύνουν τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἣ ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς.

Τότε προσῆλθον ἄνδρες Χαλδαῖοι, καὶ διέβαλον τοὺς Ἰουδαίους· καὶ ὑπολαβόντες, εἶπον Ναβουχοδονόσορ τῷ βασιλεῖ· Βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῇ· σὺ βασιλεῦ, ἔθηκας δόγμα, πάντα ἄνθρωπον, ὃς ἂν ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε, καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε, καὶ ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, καὶ μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. Εἰσὶν οὖν ἄνδρες Ἰουδαῖοι, οὓς κατέστησας ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλῶνος Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγώ, οἱ οὐχ ὑπήκουσαν, βασιλεῦ, τῷ δόγματί σου, καὶ τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύουσι, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἣ ἔστησας, οὐ προσκυνοῦσι.

Τότε ὁ Ναβουχοδονόσορ ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀγαγεῖν τὸν Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγώ· καὶ ἤχθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως· καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδονόσορ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Εἰ ἀληθῶς, Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγώ, τοῖς θεοῖς μου οὐ λατρεύετε, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἣ ἔστησα, οὐ προσκυνεῖτε; Νῦν οὖν ἔχετε ἐτοίμως, ἵνα ὥς ἂν ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πεσόντες προσκυνήσητε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἣ ἔστησα· ἐὰν δὲ μὴ προσκυνήσητε, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεσθε εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην· καὶ τίς ἐστι θεός, ὃς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν μου;

Ἀπεκρίθησαν Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγώ, λέγοντες τῷ βασιλεῖ

Ναβουχοδονόσορ· Οὐ χρεῖαν ἔχομεν ἡμεῖς περὶ τοῦ ῥήματος τούτου ἀποκριθῆναί σοι· ἔστι γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς, ᾧ ἡμεῖς λατρεύομεν, δυνατὸς ἐξελεῖσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου, βασιλεῦ, ῥύσεται ἡμᾶς· καὶ ἐὰν μὴ, γνωστὸν ἔστω σοι, βασιλεῦ, ὅτι τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύομεν, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἣ ἔστησας, οὐ προσκυνοῦμεν.

Τότε ὁ Ναβουχοδονόσορ ἐπλήσθη θυμοῦ, καὶ ἡ ὄψις τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἡλλοιώθη ἐπὶ Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγῶ· καὶ εἶπεν ἐκκαῦσαι τὴν κάμινον ἐπταπλασίως, ἕως οὗ εἰς τέλος ἐκκαῇ· καὶ ἄνδρας ἰσχυροὺς ἰσχυρῶς εἶπε, πεδῆσαντας τὸν Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγῶ, ἐμβαλεῖν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης. Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι ἐπεδῆθησαν σὺν τοῖς σαραβάροις αὐτῶν, καὶ τιάραις, καὶ περικνημῖσι, τοῖς ἐνδύμασιν αὐτῶν, καὶ ἐβλήθησαν εἰς τὸ μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, ἐπεὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ὑπερίσχυσε· καὶ ἡ κάμιнос ἐξεκαύθη ἐκ περισσοῦ ἐπταπλασίως. Καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι, Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγῶ, ἔπεσον ἐν μέσῳ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης πεπεδημένοι, καὶ περιεπάτουν ἐν μέσῳ τῆς φλογός, ὑμνοῦντες καὶ δοξαζόντες τὸν Θεόν, καὶ εὐλογοῦντες τὸν Κύριον.

Καὶ συστὰς Ἀζαρίας, προσηύξατο οὕτω· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ πυρός, εἶπεν.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετόν, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας·

Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν· καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς·

Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ, καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα ἐφ' ἡμᾶς διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.

Ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται.

Καὶ πάντα, ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ πάντα, ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας· καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ, καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοίξαι τὸ στόμα· αἰσχύνῃ καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου, καὶ τοῖς σεβομένοις σε.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸ ἅγιόν σου· οἷς ἐλάλησας πληθύναι τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.

Ὅτι, Δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.

Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων, καὶ προφήτης, καὶ ἡγούμενος· οὐδὲ ὀλοκαύτωσις, οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφορά, οὐδὲ θυμίαμα, οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου, καὶ εὐρεῖν ἔλεος.

Ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένη, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείμεν· ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων, καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἄρνων πιόνων, οὕτω γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ ἐκτελείσθω ὅπισθέν σου· ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνῃ τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σέ.

Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμέν σοι ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβούμεθά σε, καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου·

Μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου·

Ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου, Κύριε.

Καὶ ἐντραπείησαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακά, καὶ καταισχυνθείησαν ἀπὸ πάσης δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη·

Καὶ γνώτωσαν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος, Θεὸς μόνος, καὶ ἑνδοξὸς ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβάλλοντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ βασιλέως, καίοντες τὴν κάμινον νάφθῃ, καὶ πίσσῃ, καὶ στυππίῳ, καὶ κληματίδι. Καὶ διεχεῖτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις τεσσαράκοντα ἐννέα· καὶ διώδευσε, καὶ ἐνεπύρισεν, οὐς εὗρε περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων. Ὁ δὲ Ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου, καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον· καὶ οὐχ ἥψατο αὐτῶν τὸ καθόλου τὸ πῦρ, οὐδὲ ἐλύπησεν, οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτούς. Τότε οἱ Τρεῖς, ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος, ὕμνουν, καὶ εὐλόγουν, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες·

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου, τὸ ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον, καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῶ τῆς ἁγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

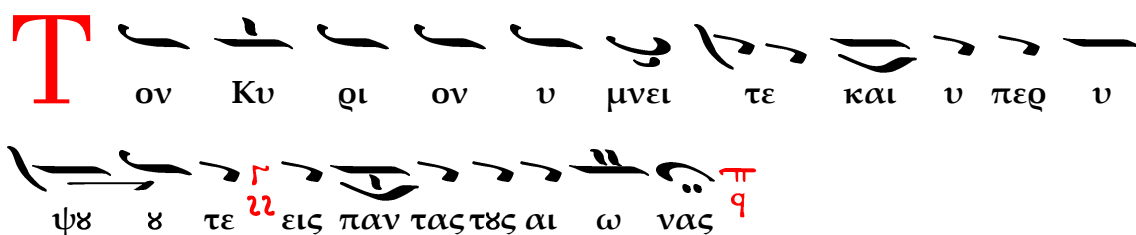
Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀνιστάμενοι δὲ ψάλλομεν εἰς ἦχον α'.

Ἦχος 4 Πα ρ



Εἶτα ὁ ἀναγνώστης λέγει τοὺς στίχους τοῦ ὕμνου, μεθ' ἑκάστων δὲ αὐτῶν ψάλλομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε...

ΥΜΝΟΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψῦχος καὶ καύσων, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ ψῦχος, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, πάχνη καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, πηγαὶ, θάλασσα, καὶ ποταμοί, κήτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχὰι δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν

Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τον Κυ ρι ον υ μν⁸ 8 με εν και υ περ υ
ψ⁸ 8 μεν²² εις παν τας τ⁸ς αι ω νας^{π 9}

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον· ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τον Κυ ρι ον υ υ μν⁸ 8 με εν και δο ξο
λο γ⁸ 8 μεν²² εις παν τας τ⁸ς αι ω ω να α⁷ ας^{π 9}
* * *

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί,

Ὁ διάκονος· Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀ' χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου, ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι σθη η η τε ε^{Δ 2}
Χρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα σθε^{ν 2} Α
λλη λ⁸ 8 8 8 ι ι ι ι α^{π 9} (δις)

Τὸ τρίτον

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι ι ι ε βα πτι
σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε^{Δ 2} Χρι

στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε Α λλη

λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τϝς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Χ ϝ στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε

ε Α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α

Ν ε ε δυ υ υ υ να α α α μις

Ο ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι οι

εις Χ ϝ στο ο ο ο ο ον ε ε ε ε ε

Νη Πα βα α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε

ε ε ε ε ε Χ ϝ στο ο ο ο ο ο ον ε

ε ε ε ε ε νε δυ υ υ υ υ υ σα α α

σθε ε ε ε ε ε Α α α α α λλη

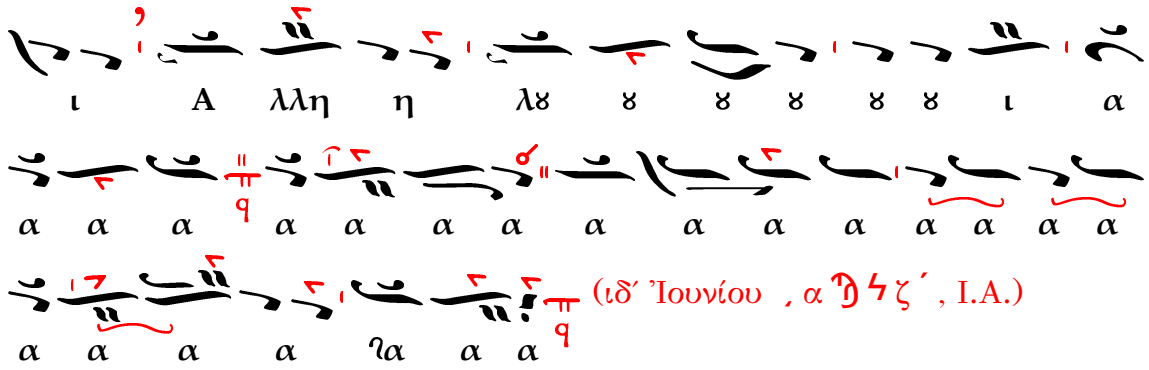
λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι α α α

Δύναμις, Ὅσοι εἰς Χριστόν, Ἰωάννου τοῦ πικλῆν Ἀρβανίτη.

Ἰχθὺς ὁ Παῖς

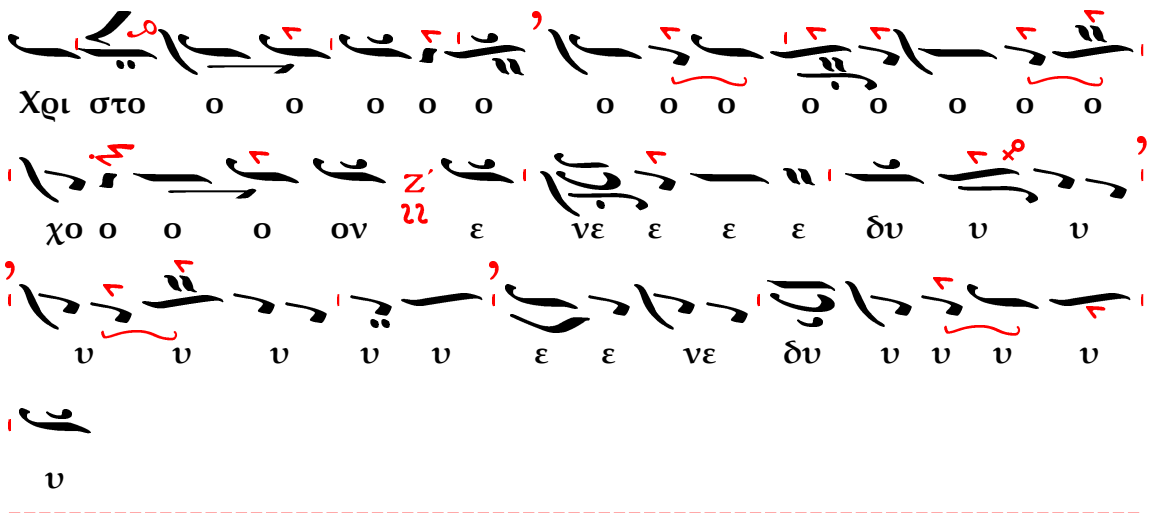
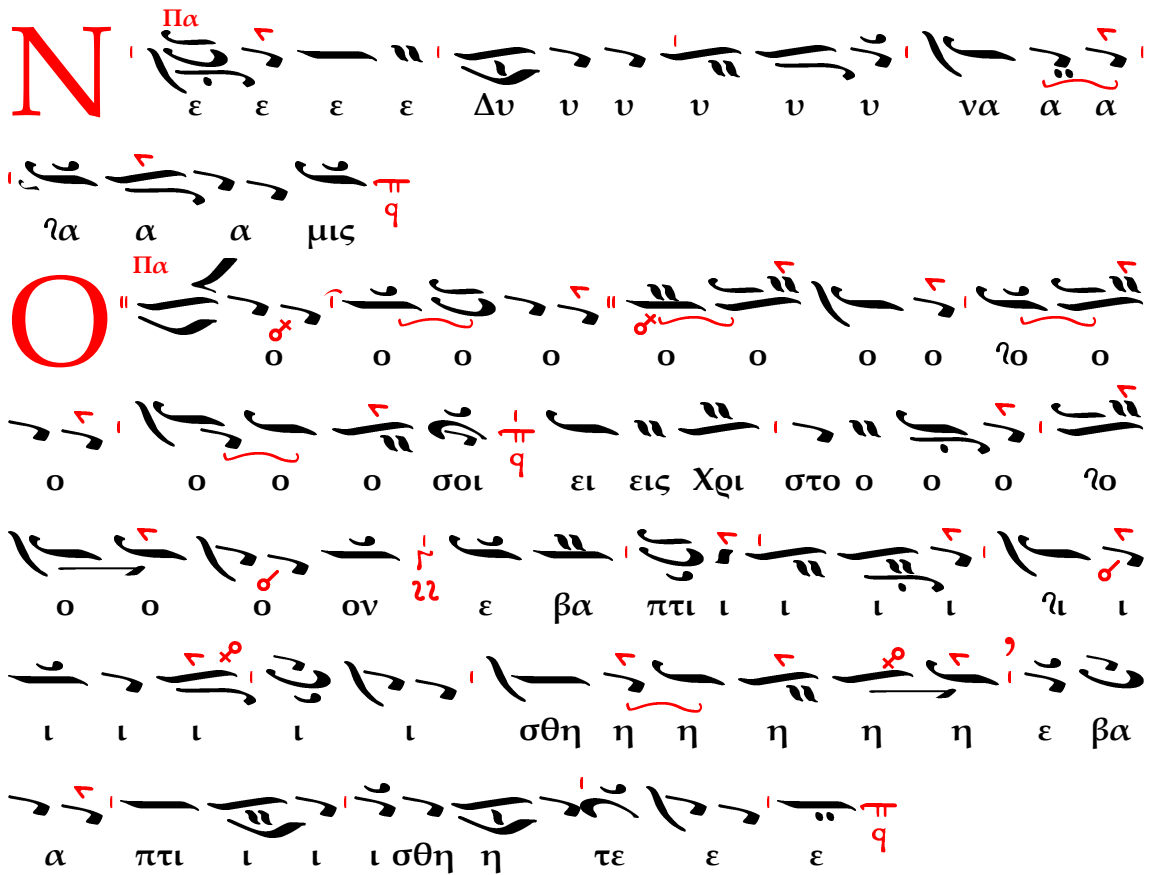

^{Πα}
 v v w v v v vα α α α α α
^{Δι}
 α α α α α α α α α α α α
^{Πα}
 α α α α Δv v vα α α μι ι ι ι ι ι ι
 ις

Ο ο χο ο ο ο ο ο ο σολ ολ ολ
εις Χρι στο ο ο ο ο ον ε ε ε ε
ε ε βα α α λα α α πτι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σθη τε
ε Χρι στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
δυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ σα α α σθε ε ε ε ε χε ε ε ε ε
ιε ε ε ε ε ε ε ε Α α α α λλη η η λθ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε



Δύναμις, Ὅσοι εἰς Χριστόν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη,
κατὰ τὸ ἀνθήβολον κὺρ Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Ἰχθὺς ὁ Παῖς



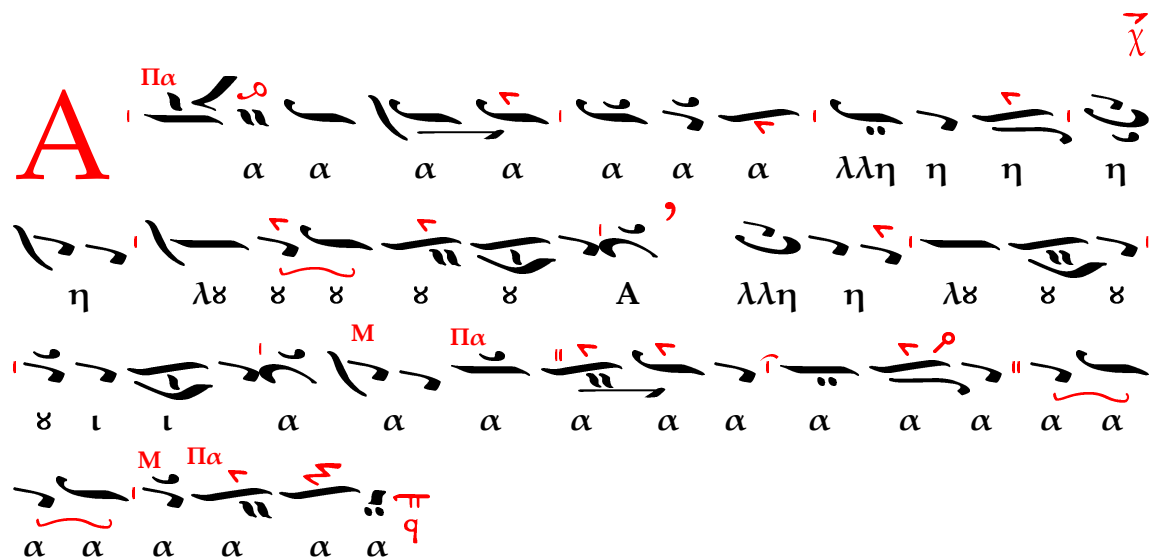
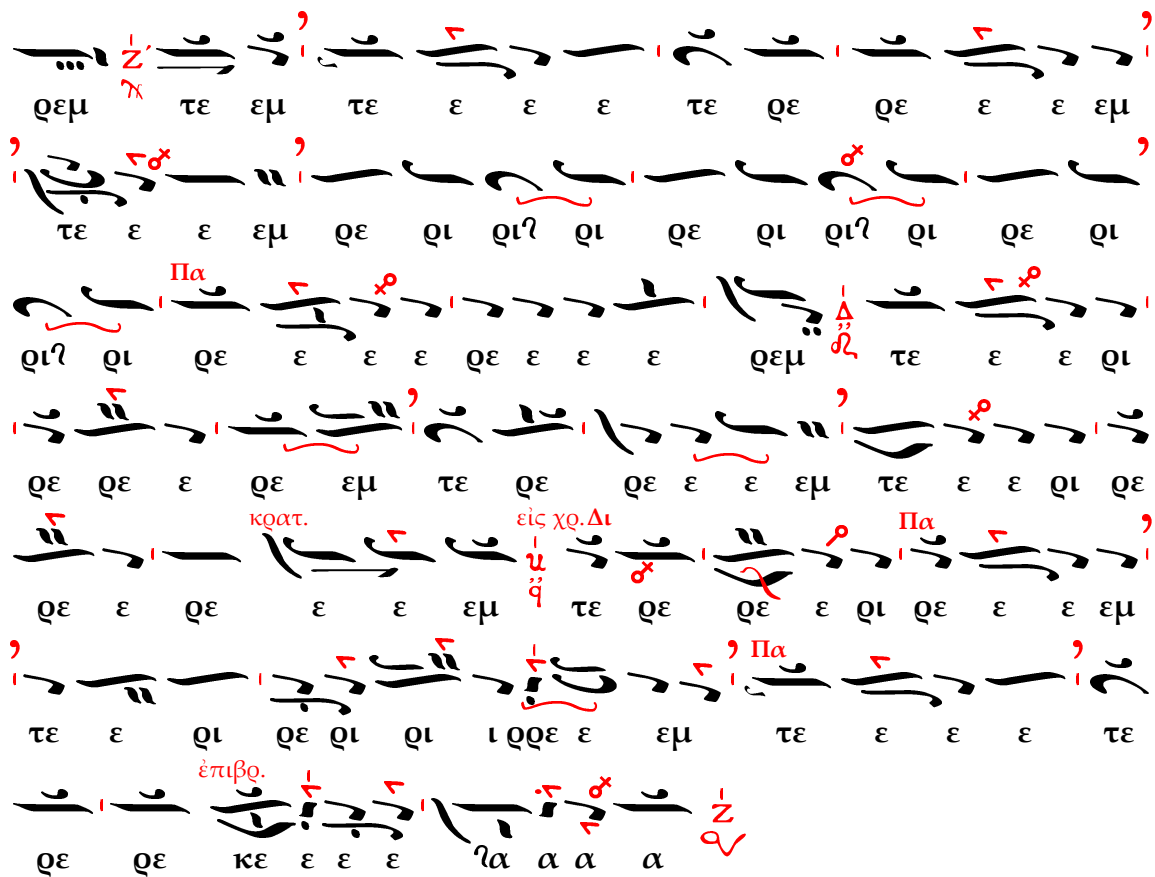
Καὶ ἄλλως:

Κε
Χρι στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
Δι
ο ο ο ο ον ε νε ε δυ υ υ υ υ
Πα
ηυ υ υ υ υ υ υ σα α ε ε νε δυ
υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ σα α ε νε ε
δυ υ υ υ υ υ σα σθε ε ε ιε ε ε ε ε
Μ Ζω
ε χε ε ε ε ε Ζ

Παρεκβολή, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, ἦχος ρῆ Ζω λ

Ε Ζω Μ Ζω
ρι ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε ε εμ τε
ρε ρε ε ε ρι ρι ρε ε ε εμ Ε ρι ρε ρε
ρε ε εμ τε ρε ρεμ τε ρι ρε ρε ε ε ρε
ρι ρε ρε ε ρεμ τε ρι ρε ρε ε ε ρε ε ε ρι
ρεμ τε ρρε ε ε ρι ρε ρεμ τε ε ε ε τε ρε
ρεμ Ε ρι ρε ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε ρε ε
ρε ε ε ρι ρε ρε ε ρε ρι ρε ρε ε ε ρε



Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Εἶτα ὁ ἀναγνώστης·

Προκείμενον. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι·
ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

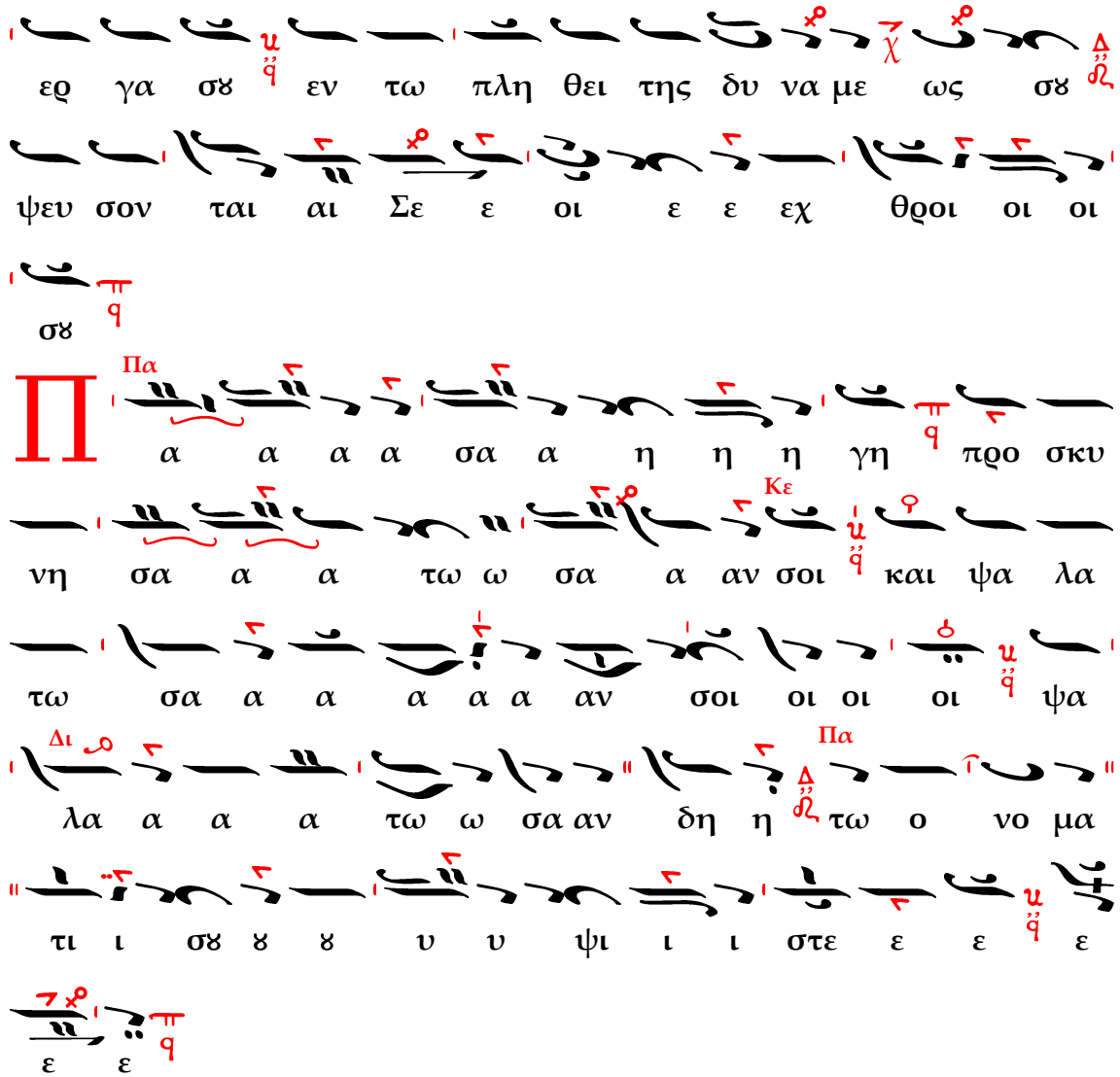
Ἦχος π̣ά Πα ρ

Π ^{Πα} α α α α σα α η η η γη ^{π̣} προ σκυ
νη σα α α τω ω σα α αν σοι ^{Κε} και ψα λα
τω σα α α α α αν σοι οι οι οι ^{π̣} ψα
^{Δι} λα α α α τω ω σα αν δη η ^{Πα} τω ο νο μα
τι ι σθ ς ς υ υ ψι ι ι στε ^{π̣}

Στίχ. α'. ^{Πα} ^χ Α λα λα ξα τε τω Κυ ρι ω πα σα
η γη ^{π̣} ψα λα τε δη τω ο νο μα τι αυ τς ^Δ δο
τε ^χ δο ξανεν αι νε ε σει α α αυ τς ^{π̣}

Π ^{Πα} α α α α σα α η η η γη ^{π̣} προ σκυ
νη σα α α τω ω σα α αν σοι ^{Κε} και ψα λα
τω σα α α α α αν σοι οι οι οι ^{π̣} ψα
^{Δι} λα α α α τω ω σα αν δη η ^{Πα} τω ο νο μα
τι ι σθ ς ς υ υ ψι ι ι στε ^{π̣}

Στίχ. β'. ^{Πα} ^χ Ει πα τε τω Θε ω ως φο βε ρα τα



Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα (στ' 3-11).

Ἀδελφοί, ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον· ἵνα, ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα, τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ, εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. Ὁ γὰρ ἀπέθανε τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὁ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς, νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Καὶ εὐθὺς ἀντὶ τοῦ Ἀλληλοῦϊα
ψάλλει ὁ ἱερεὺς τὸν κατωτέρω στίχον
σκορπίζων δάφνας καθ' ὅλον τὸν ναόν.

ᾠχος ᾠδὴ Γα

A ^{Nη} να ^{Γα} σα ο ο Θε ε ε ο ο ο ος κρι ι
^{Δι} ι νον την γην ο ο τι συ υ κα α τα κλη η
^M ρο νο μη η η σεις εν πα α α σι τοι οis ε ε
^{Γα} ε ε θνε ε ε σιν

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς ἔσθη ἐν συναγωγῇ θεῶν
 εν με σω

δε ε θε ς ςς δι α κρι νει

A ^{Nη} να ^{Γα} σα ο ο Θε ε ε ο ο ο ος κρι ι
^{Δι} ι νον την γην ο ο τι συ υ κα α τα κλη η
^M ρο νο μη η η σεις εν πα α α σι τοι οis ε ε
^{Γα} ε ε θνε ε ε σιν

Στίχ. β'. Ἔως πότε κρίνετε ἀδικίαν
 και προ σω πα α

μα αρ τω ων λαμ βα νε τε

A ^{Nη} να ^{Γα} σα ο ο Θε ε ε ο ο ο ος κρι ι
^{Δι} ι νον την γην ο ο τι συ υ κα α τα κλη η

ρο νο μη η η σεις εν πα α α σι τοι οis ε ε
ε ε θνε ε ε σιν

Στίχ. γ'. χ Κρίνατε ὀρφανῶ καὶ πτωχῶ
τα πει νον και πε

ε νη τα α α δι ι και ω σα τε

A να ζα ο ο Θε ε ε ο ο ο ος κρι ι

ι νον την γην ο ο τι συ υ κα α τα κλη η

ρο νο μη η η σεις εν πα α α σι τοι οis ε ε
ε ε θνε ε ε σιν

Στίχ. δ'. χ Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν,
εκ χει ρος α

μαρ τω λθ ς ς ς ρυ υ σα σθε αυ τον

A να ζα ο ο Θε ε ε ο ο ο ος κρι ι

ι νον την γην ο ο τι συ υ κα α τα κλη η

ρο νο μη η η σεις εν πα α α σι τοι οis ε ε
ε ε θνε ε ε σιν

Στίχ. ε'. χ Οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ συνῆκαν· ἐν σκότει

διαπορεύονται·
σα λευ θη τω σαν πα αν τα τα α θε

με ε λι α της γης

A να σα ο ο Θε ε ε ο ο ο ος κρι ι

ι νον την γην ο ο τι συ υ κα α τα κλη η

ρο νο μη η η σεις εν πα α α σι τοι οis ε ε

ε ε θνε ε ε σιν

Στίχ. Γ'. Ἐγὼ εἶπα· Θεοὶ ἐστε, καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες·

μεις δε ως αν θρω ποι α πο θνη σκε τε και ως

ει εις τω ων αρ χο ον τω ων πι ι ι πτε ε ε

τε

A να σα ο ο Θε ε ε ο ο ο ος κρι ι

ι νον την γην ο ο τι συ υ κα α τα κλη η

ρο νο μη η η σεις εν πα α α σι τοι οis ε ε

ε ε θνε ε ε σιν

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς· Πρόσχωμεν.

**Καὶ ὁ διάκονος ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.
(Ματθ. κη' 1-20).**

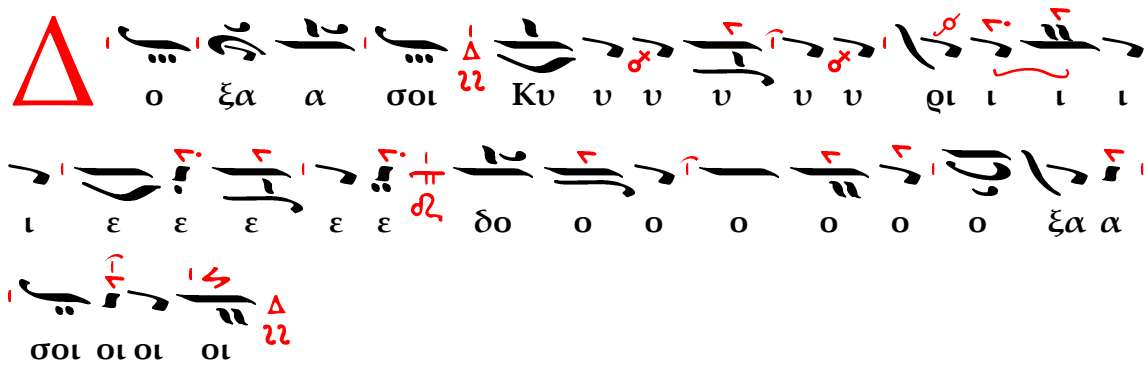
Ὁφὲ σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων, ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία θεωρῆσαι τὸν τάφον. Καὶ ἰδοὺ σεισμός ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ Κυρίου καταβάς ἐξ οὐρανοῦ προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. Ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὥσει χιῶν. Ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες καὶ ἐγένοντο ὥσει νεκροί. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος εἶπε ταῖς γυναῖξί· Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε· οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη γὰρ καθὼς εἶπε. Δεῦτε ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος. Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ ἰδοὺ προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε· ἰδοὺ εἶπον ὑμῖν.

Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. Ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς λέγων· Χαίρετε. Αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ. Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε ἀπαγγεῖλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν καὶ κἀκεῖ με ὄψονται. Πορευομένων δὲ αὐτῶν ἰδοὺ τινες τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα. Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων συμβούλιόν τε λαβόντες ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις λέγοντες· Εἴπατε ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες ἔκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων. Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους ποιήσομεν. Οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. Καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίους μέχρι τῆς σήμερον.

Οἱ δὲ ἑνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος ὑψ Δι σ



Καὶ καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς), εἰς δὲ τὴν τελευταίαν ἅπαξ.

Εἰπώμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἰπώμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰδιίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν

ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΔΕΗΣΕΙΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΩΝ

Ὁ διάκονος λέγει τὰς ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεήσεις, τοῦ χοροῦ λέγοντος εἰς ἑκάστην τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Εὐξασθε, οἱ κατηχούμενοι, τῷ Κυρίῳ.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν·

Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ·

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας·

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης·

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ποιήσας διὰ τοῦ ἱ. Εὐαγγελίου σταυρὸν ἐπὶ τοῦ εἰλητοῦ ἀποθέτει αὐτὸ εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς ἀγίας Τραπέζης καὶ ἔξαπλοῖ τὸ εἰλητόν.

Ὁ δὲ διάκονος λέγει·

Ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε· μὴ τις τῶν κατηχουμένων.

* * *

ΔΕΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ

Ὁ διάκονος·

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Πα
 ε ε ε εν ε αυ τη η η η η η η η η
 η η η η η η η η η λο γι ζε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε σθω ω ω ω ο γα α αρ
 Βα α σι ι λευς τω ων βα σι λευ ο ο ο ο ον
 των και αι Κυ ρι ι ος τω ων κυ ρι ευ ο ο ο
 ο ον των προ σε ε ε ερ χε ε ε ται σφα γι α
 σθη η η η η η η ναι αι και δο θη η η η
 ναι εις βρω ω ω ω ω ω σι ι ι ι ιν
 τοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι τοι οι οι οισ πι
 ι στοι οι οισ προ η γου ου ου ουν ται δε
 του ου ου ου του οι χο ροι οι οι οι οι οι οι
 Δι Κε
 οι οι των αγ γε ε ε ε ε ε ε ε λω ω ω
 Πα
 ων με τα πα α α α σης α αρ χης και αι ε ε
 ξου σι ι ι ι ι ι α α α ας
 Τ Δι Κε
 α πο λυ ομ μα α τα α α α Χε ρου ου βιμ και
 τα ε ξα πτε ρυ υ γα α α α Σε ρα α φιμ τας

ο ο ο ψει εις κα α α λυ υ πτο ο ον τα
 και βο ω ω ων τα το ο ο ον υ υ υ υ υ
 μνον Αλ λη λου ι ι α α α α α α α
 * * *

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παππᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον

Κ υ υ ρι ε Ε λε η η σον

Δι-Θ

Π α ρα σχ υ ρι ι ε

Π α ρα σχ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχ υ ρι ι ι ε

Π α ρα α σχ υ ρι ε

Π α ρα α σχ υ ρι ι ε

Π α ρα σχ υ ρι ι ε

Σ οι οι Κυ ρι ι ε

Α μη η η η η ην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σθ

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σθ

Λειτουργικὰ σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι-Θ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα

Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι ζον

Μέλος ἀρχαῖον, ἐξηγήσεις Σίμωνος Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Α Δι γα πη σω ω σε Κυ υ ρι ι ε ε ε η
η η Ι σχυ υ υς μθ Κυ υ ρι ι ι ι ι
ος στε ρε ε ω μα α α α μθ και κα τα
φυ γη μθ 8 και αι ρυ υ στη ης μθ 8 8 8
8 8 8 8 8 8

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου

* * *

A ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

Μέλος ἀρχαῖον, συντμηθέν ὑπὸ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου.

Ἰηχος ᾠδῆς Δι-θ

43

οι οἱς

A α μη η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η ην α α α μη η
η η η η η η η ην

A α μη η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η η η η η
η η α α α α μη η η η γη η η η η η η

ην

Σ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε υ υ σε ε υ μνου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου μεν Σε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ευ λο σε ε ευ λο ο ο γου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου μεν Σοι
οι οι οι οι ε ε ε λε ευ χα α α α γα α

^{Nη}
 α α α ρι ι ευ χα ρι στου ου ου ου ου ου με εν
⁶
 Κυ υ υ υ υ ρι ι ι η ι ε ε και αι
 αι αι ^Δ αι αι αι αι δε ε και δε ο ο ο ο ο
 ο ο με ε δε ο με θα α α α α α α α α
^{Nη}
 σου ου ου ου ου ου ου ου ο ο ο ο ο ο
^{Δι}
 ο Θε ε ο Θε ο ο ο ος η μω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ο Θε
^{Δι}
 ο ο ο ο ος η μω ω ω ω ω ω ω ω
⁶
 ων

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ Μ. Βασιλείου, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Γα ρ

^{Γα}
Ε πι σοι χαι αι αι ρει Κε ε χα α ρι
 τω ω ω με ε ε ε νη πα α σα η κτι ι ι
^{Δι}
 ι σις α γγε ε λωων το ο ο ου υ στη η
^{Nη}
 μα και αν θρω ω πων το ο ο γε ε ε ε
^{Γα}
 νος η γι α σμε ε ε ε νε να α ε ε

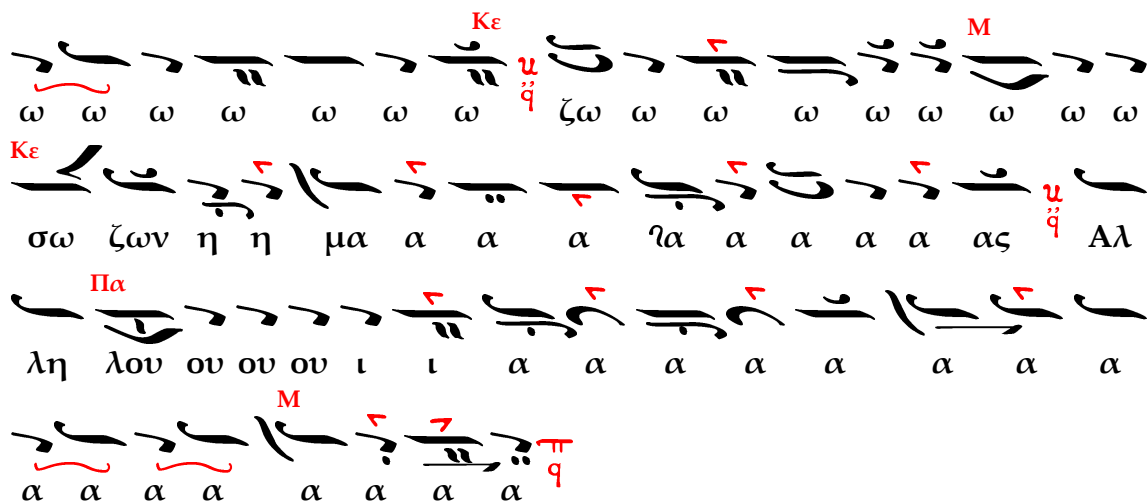
ε ε ε και πα ρα α δει ει ει σε ε ε ε
 λο γι ι ι κε ε ε ε παρ θε ε νι ι ι
 κο ο ον κα αυ χη η μα εξ ης θε ο ο
 ος ε σα α αρ κω ω ω ω θη Γα και παι
 δι ο ον γε ε ε γο ο ο ο νεν ο προ
 αι αι ω ω ω ω ω ω νων υ πα αρ χων θε
 ο ο ο ο ος η η η η μων
 την γαρ ση ην μη η η τραν
 έτέρα θέσις την γαρ ση ην μη η η η τραν
 εις χρ. θρο ο ο ο νον ε ποι οι η η η η σε
 και αι την σην γα α στε ε ε ε ε ε
 ρα α πλα τυ τε ε ε ε ε ε ε ε ρα α αν
 ου ρα α α νω ω ω ω ων α πειρ γα α
 α α α σα α α α το ε πι σοι χαι αι
 αι ρει ει ει ει κε χα ρι τω ω ω με ε
 ε ε νη πα α σα α η η η κτι ι ι ι



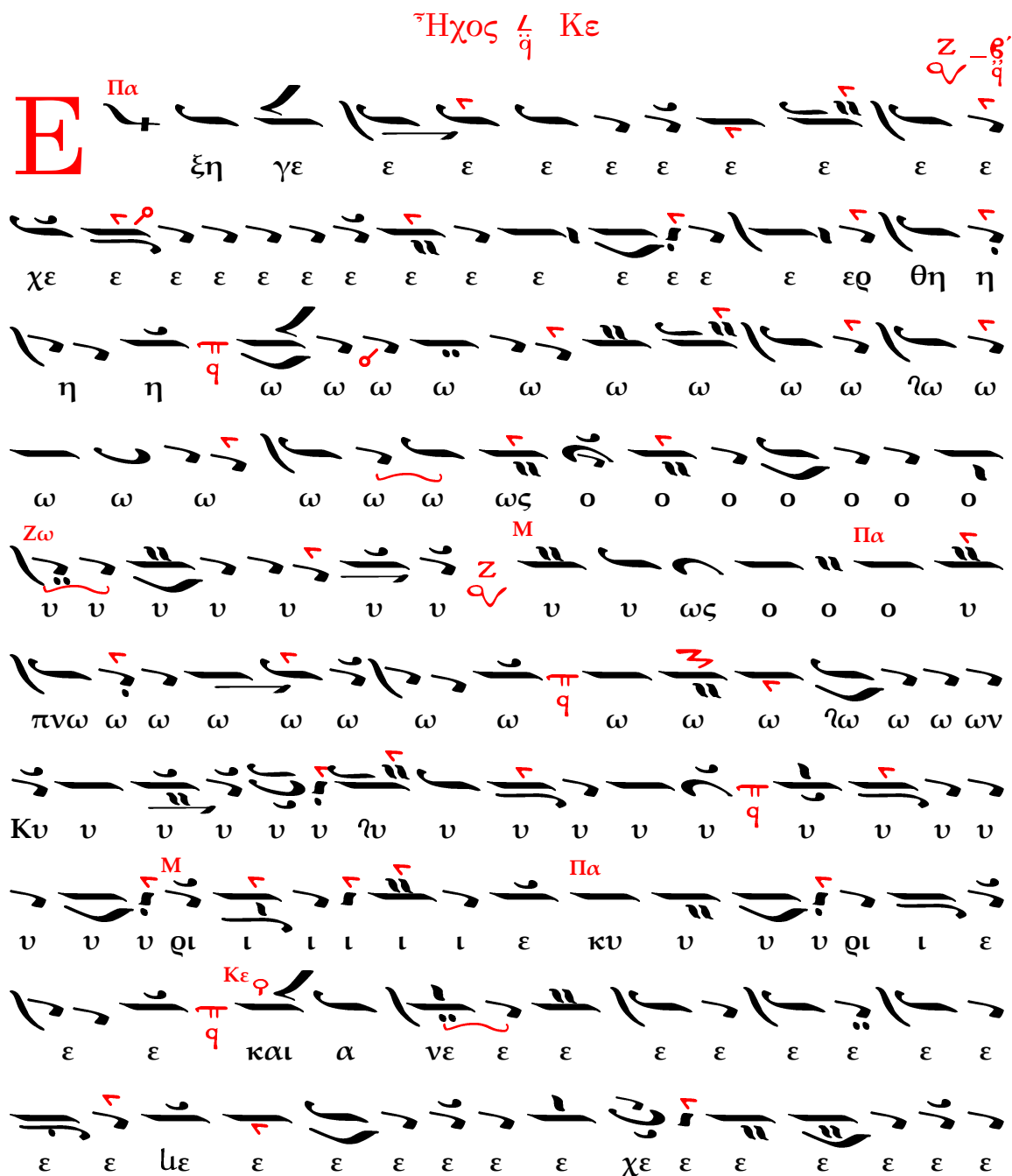
Ἑχθος τῷ Πατρὶ

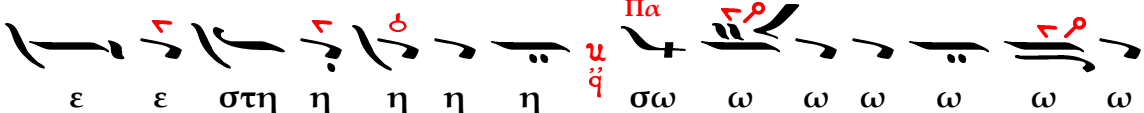


49

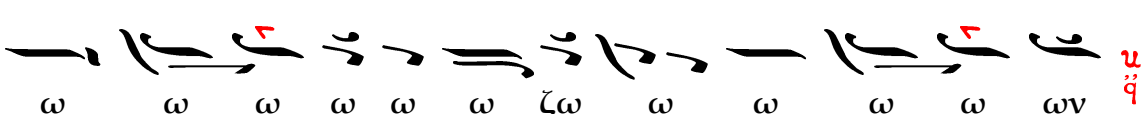


Τῷ Ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ. Κοινωνικόν.
 Μπαλασίου Ἱερέως τοῦ Νομοφύλακος (ἰζ' αἰών).

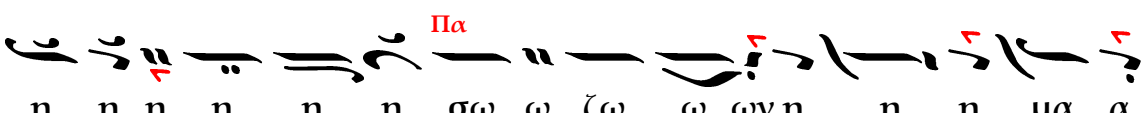



 ε ε στη η η η η ^{Πα} σω ω ω ω ω ω ω

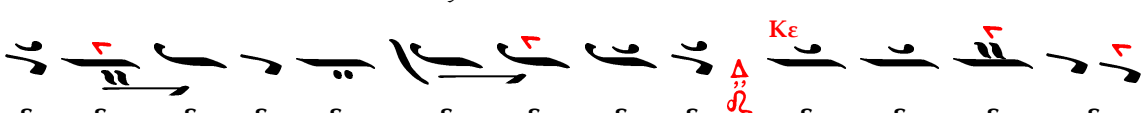

 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ^{Κε} ω ω ω ω

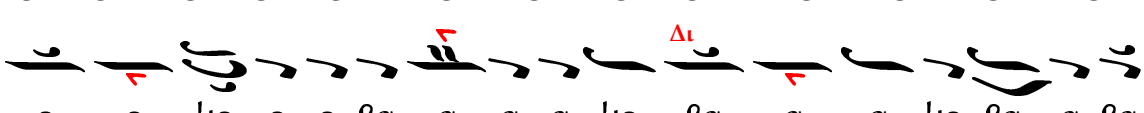

 ω ω ω ω ω ω ζω ω ω ω ω ων

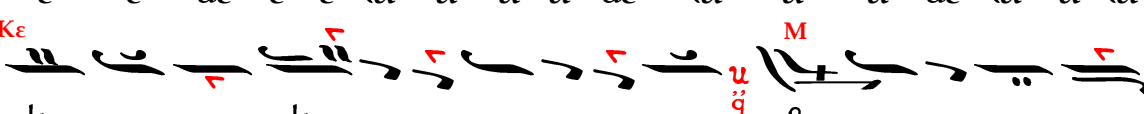

^M η η η η η η η η η η η η η η η η


 η η η η η η σω ω ζω ω ων η η η μα α


 α α α α ας α ^π λε ε ε ε ε ε ε ε

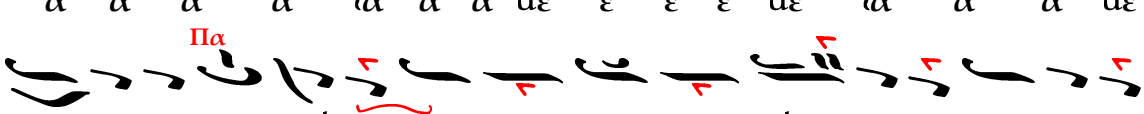

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ^{Κε} ε ε ε ε


 ε ε λε ε ε ςα α α α λε ςα α α λε ςα α ςα

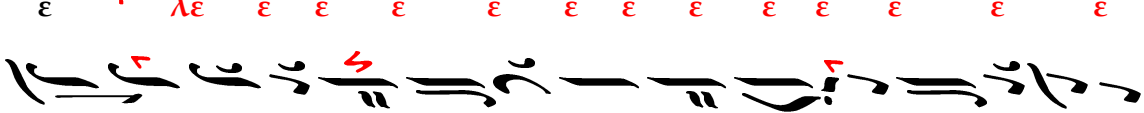

^{Κε} λε ε ε λε ε ε ε ε ^M ςα α α α α

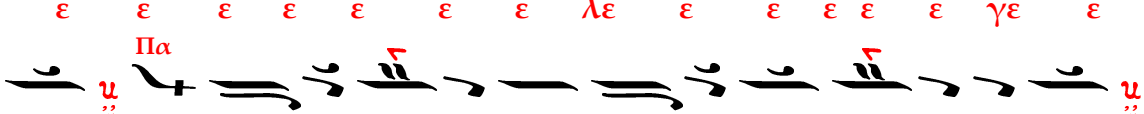

 α α α α α α α α α α α α α α ^{Πα} α α

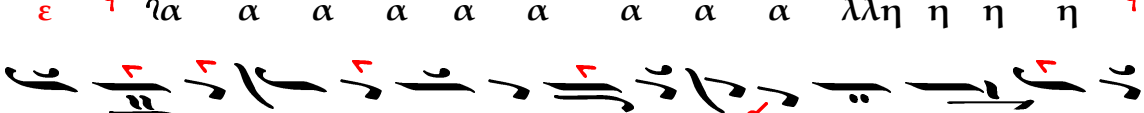

 α α α α ςα α α λε ε ε ε λε ςα α α λε


 ςα α ςα α λε ε ε ε ε λε ε ε ε

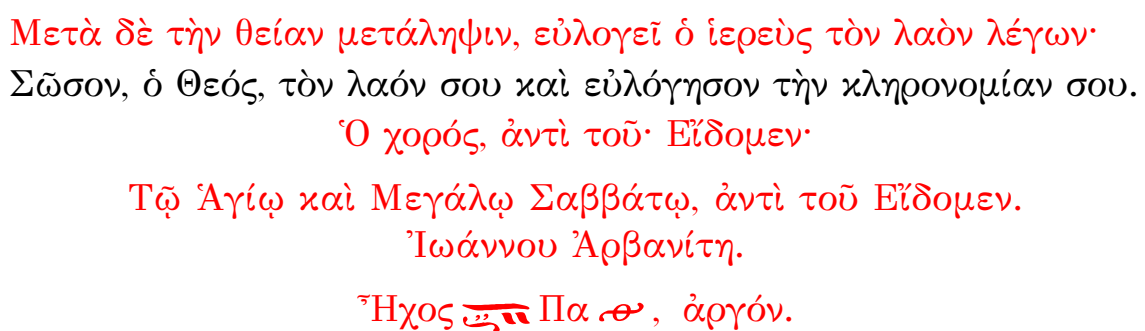

 ε ^{Κε} λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε


 ε ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε γε ε


^{Πα} ε ςα α α α α α α α α λλη η η η


 η η η ςη η η η η η η η η η η

Πα



53

των ϝ ρα α νω ω ω ων

Καὶ ἄλλως, ἦχος Δι-Θ

Mνη η η σθη η η η η τι ευσπλαγχνε
και αι αι η μω ω ω ω ω ω ω ω ων
κα θως ε μνη η μο νε ευ σα α ας τϛ λη η
στϛ εν τη βα σι ι λει ει ει α α των ϝ ρα α
νω ω ων

Καὶ σύντομον, ἦχος Πα-Θ

Mνη σθη τι ευσπλαγχνε και η μων κα θως ε μνη
μο ο νευ σας τϛ λη στϛ εν τη βα σι λει ει α των
ϝ ρα νω ω ων

Ἐτονίσθησαν ιη' Ἀπρ. , βι' , ἐξηγ. καὶ ἐγράφ. λα' Μαρτίου , βιη' . I.A.

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σϛ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σωμεν την δο ο
ξαν σϛ ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σθ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τν νυν και ε ως τ αι ω ω νος (δὲς)
 Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τν νυν και ε ως
 τ αι ω ω νο ο ος